

Pesmi Jerce Šolar – pesnice in ljubiteljice zborovskega petja

Katarina Primožič

"Ne tarnajmo svetu, da nam je težko," je v pesmi Upokojenska tolažba napisala Jerca Šolar iz Bukovščice. Gospa Jerca (1929–2016) pa ni bila le pesnica, ki zna svoje misli in opažanja preliti v verze, bila je tudi ljubiteljica zborovskega petja. Že v mladosti se je kot pevka pridružila cerkvenemu pevskemu zboru in ga kasneje vodila okrog 40 let. Po upokojitvi je z velikim veseljem prepevala v Mešanem pevskem zboru društva upokojencev za Selško dolino, ki ima v svojem repertoarju tudi njene uglasbene pesmi.

Jerca Šolar.

Pred skoraj desetimi leti sem se pridružila skupini zbiralk in zapisovalk povedk iz naše doline. Spoznala sem ljudi, ki mi bodo za vedno ostali v spominu. Ena izmed pripovedovalk je bila tudi Jerca Šolar (1929–2016).

Nekega decembrskega dne sem se zapeljala v Bukovščico, kjer sta me prijazno sprejela gospa Jerca in njen mož, gospod Tine. Sproščeno smo začeli pogovor, povedala sta mnogo zanimivih zgodb, ki so shranjene tudi v zbirki povedk iz Selške doline. Kar tresla se je od lepote. Delovno srečanje smo zaključili z živahnim klepetom. Takrat sem zvedela, kako srčno rada je Jerca pela v pevskih zborih in cerkvenega v Bukovščici dolga leta tudi predano vodila. Povabila me je tudi v hišo, da sem videla harmonij, v kuhinjo pa je prinesla bogat osebni arhiv, v katerem je hranila pesmi, nagovore, pisma, ki jih je poslala v časopise. Rada sem jo poslušala, ko jih je nekaj prebrala.

Jerčine pesmi slikajo življenje

Bogato zbirko pesmi Jerce Šolar sem v branje dobila lansko leto (2019), ko smo v Muzejskem društvu Železniki pripravljali večer pripovedovanja zgodb. Zaupala mi jo je njena hčerka Ani Šuštar. In sem jih brala – pesmi, v katerih pesnica izrazi svoja čustva in modrosti, nasvete, hvaležnost, humor in trpka spoznanja, resnice in krivice. Zavedala sem se, da imam v rokah delo spretne pripovedovalke in zapisovalke, ki zna svoje misli in čutenja, opažanja in znanja, dogodke in osebne izkušnje – pa še kaj – ubesediti, predstaviti in ohraniti v pesmih.

Njene pesmi so osebno izpovedne, domoljubne, socialne, družbeno kritične ... V njih izpostavlja vrednote, ki jih je živela in cenila. Vanje je vpleta povezanost z družino, vero, naklonjenost domačemu kraju in okolici, spoštovanje ljudi, dela, narave, znanj, poklicev ... Z verzi opozarja na pomen druženja in zdravja, dotakne se tudi zgodovine, politike, krivic, ki se godijo preprostim ljudem. Ohranja pa tudi humor in otroško igrivost. Nešteto čustev je v njih. Njen jezik je jasen, veder, živahen in slikovit. Spretno uporablja rime, ritem pa je tekoč in naraven. Ni čudno, da so Jerčine pesmi tudi uglasbene.

Od pesmi do pesmi sem gospo Jerco spoznavała kot pozorno opazovalko, čutečo mladenko, dejavno žensko, ki je bila z vsemi čuti vpeta v življenje. Njene pesmi so neke vrste kronika njenega in našega časa.

V marcu 2020 so Jerčini sorodniki izdali zbirko njenih pesmi z naslovom Vse moje misli ... Z njo ohranjajo spomin na nadarjeno in vsestransko ustvarjalko.

V Železnih niti objavljamo le peščico pesmi iz bogate literarne zapuščine Jerce Šolar.

Selška dolina

*Lepa Selška je dolina, vsa sred hribov in planin,
vrata daje ji soteska, je Lubnik vratar z višin.
Stari vrh, Miklavž in Mohor pa Ratitovec strmán
so dolini večni tabor, ji zavetnik svet Florjan.*

*Nas Jelovica pozdravlja, borbene tu Dražgoše,
v hribe se turist odpravlja, v širno Davčo se zazre.
Po dolini med vrhovi se razlega glas zvonov,
lepi kraji in domovi, vse objema čar gozdov.*

*Zimska radost na planini, tu vasica Sorica
je nevesta vsej dolini, dala nam je Groharja.
Izpod njenih skal pronica reka Sora Selščica,
Dravh in Lajnar nam mejnika, sta doline varuha.*

Jubilejna

*Danes radostno zapojmo,
zbor obletnico slavi,
s pesmijo lepo praznujmo,
pesem nam olepša dni!*

*Pesem lepa nagrajuje,
daje čustev nam zaklad,
kdor jo ljubi in neguje,
v srcu svojem je bogat.*

*Oj, prijat'li, vsi zapojmo,
naj veselo se glasi,
se obletnice radujmo,
pesem v srcih naj živi!*

Utrip šole v Bukovščici

*Prijazno nas vabi vasica,
Bukovščica lepa je vas,
učilna je kot lepotica,
olepšana zdajšnji je čas.*

*Učiteljci mladež učita,
uspehov si vsakdo želi,
potrebno jim znanje delita,
potoček jim zažubori.*

*Učenec, vsakteri mlad,
poslušaj nauke rad,
potrebno znanje ti
življenje nagradi.*

*Ko sonce naravo ogreva,
je s cvetjem objeta vsa vas,
učilna pa takrat sameva,
učencem počitnic je čas.*

*Sprejeti v pouk so vsi mladi,
prešlo je že mnogo rodov,
tud' cerkvica lepa nas vabi,
iz lin zadoni glas zvonov.*

*Učenec, vsakteri mlad,
poslušaj nauke rad,
potrebno znanje ti
življenje nagradi.*

Šofer avtobusa

*Šofer avtobusa ni biti lahko,
zato ga ne more voziti vsakdo,
saj mora imeti vso resnost, razum
in tudi korajžo, pogum.*

*Prijetno peljati se je na izlet,
med vožnjo so vici, petje, klepet,
šofer pa se mora pravil vseh držat'
in skoraj ne sme pokramljat'.*

*Šoferju se vožnja ponavlja vsak dan,
domov pa se vrača utrujen, zaspan.
Hvala za varnost, gospa al' gospod,
in kličemo vam: "Srečno vožnjo vsepovsod!"*

DIETA – MIR – VESELJE ... so zdravniki dneva

*Jej večkrat po malo in ne premastno,
meso pa le belo, a čim manj slano,
zelenjavo in sadje – vse, kar je vegeta –
tako nam zapiše – doktor DIETA.*

*Pojdi v naravo, tam pravi je raj,
delaj, kar zmoreš, ne godrnjaj.
Stran pojdi tam, kjer je prepir,
lepo nam predpiše – doktor Ljub MIR.*

*Smej se sproščeno, veselo zapoj,
radost razdeli s prijat'li takoj.
Sreča izpolni ti skorajšnje želje,
z receptom potrdi ti – dr. VESELJE.*

Časi na vasi

*Tam na vasi so še časi, kot so včasih še bili,
se v daljavi zvon oglasi, prav prijetno zadoni.
Kmetič k nebu pogleduje, kakšno vreme mu sledi,
z delom dneve zapolnjuje, se uspehov veseli.*

*Se na kmečkem še dvorišču sliši petelina glas
in otroci na igrišču – lep spomin na našo vas.
Ko nazaj se v blok povrnem, čaka me družinica,
jim radosti vse razgrnem, bil na vasi sem doma!*

Upokojenska tolažba

*Ne tarnajmo svetu, da nam je težko,
čez leta, bolezen, al' revmo hudo.
Šilček si žganja izpijmo zato,
bacile pregnalo nam bo.*

*Povsod se držimo le srednje poti,
da mesec z denarjem nas še dohiti.
Še v mladih nam letih ni vse b'lo lepo,
le sitni in moderni smo.*

*Še smrt je moderna, ne kosi s kosó,
s kosilnico trosi po svetu hudo.
Prav lepo prosimo to čudno gospo,
živet' nas pustila še bo.*

*Drug drug' mu s pozdravom podajmo rokó,
nas sonce radosti ogrevalo bo.
Iz kozarčka izpijmo to vince sladko,
zapojmo veselo, lepo!*